

چند سوچه چنانچه بود است جو صبا
بت که تاشی سوچی سستان بخرام
باغبان کاغذ که سوسن و کز تر سرست
سوسن بر جالب چو سوسن و کز تر سرست
بهر چه بلبل بود کل رویت نالسم
ز آب صافی نکر آن روی چه کل تا دایف
با تو جایی موسی سر کلست دار و
احسن شفا ای بار لقت نیمه جمال لیلی
بلو و غم نه ستاده ز نام کفرت دوست داده
ز بهر جمال تو قبله باشم کوی ترکم دل
ز سر مست تو بود ساکن ز بلبل ایشو تو لیکن
اگر چه در سر آویز جا که بنفسم بیگانی سر
بکت میوه عاری شو فیضاً حال ایل ابالی
بنار لقت فلان کجا بر چه جالیز درین جودی
بست ستانت کجای مجال بودا ندید از انور
بکج فرقت نهشت بخردن بکوی محنت گرفته ماوا

یکه ای سوچی قامت رعنا بدنا
تا کل از شوق کند خرقه غیر نزهت با
ز آنکه بر روی زمین سینه بود آن کف با
انته ج تفاوت تو کیا سر کجا
نیست این ناله فریاد من از باد سلا
کد چه در این عالم چه بران تواند اهل صفا
یک چون همی سر ز کز شاخ کیا
کیم ساند از آن نوازی نوبه لطف کجا نیسا
ز بخت یا ورز عقل بر من تن توانا در کجیا
فان سبب ناله کج سجدان عینا الکی سببی
ز بهر باغی غم نمایی چنانکه اذی شد اشکالا
قسم عجب است که بریند از سر ز کز آن پایا
که اتم از طریق جصلت برض شوق کد بودا
مرضت شوق است بجز ناله کج کج کج کج کج

سجده تقدیر جعل اللیل لبا سنا
ای خواجه بیاسا غم کید و بیاسنا
با خصم مدارا کن و بادوست مویاسا
لایمکنان یدر کما العقل فیا سنا
جز پیرمغان نیست بدان راه شنا
رخساره بخاک بره بر پیر مویاسا
تا ششند جای زا و صاف من وما
ما صاف من مزاج مصفا فانتک کاسا
عربی ز رخت برده با خاطر خوش جانا
دام سر زنت مرا کز خال بوده انا
شده رفیق صبا عکسی ز رخت بریدا
از بسکه بر گشت بریده کز شقی
کدم که بهر از دل شوق ز نشود ذل کیل
صد گشت بهر ای یاد بدو بهر جیا
آن سر سومی قدر شده خاک قدم جایی
ما اوفه قدر ما انظمه شانا

۱۲